

l.r. (1793)

Ojczyzna do swych synów

✓

O Y C Z Y Z N A
D O S W Y C H
S Y N O W.

XVIII. 2. 1350

MĘZNY niegdyś Narodzie, moje łube Plemie,
Co dzielnym swym Orężem znaczneś pobrał Ziemie,
Kędy Twoja odwaga, kędy Twoje siły,
Samą Twą ospałością już się osłabiły.

Obacz teraz, gdzie Państwa Twego były końce,
Przy których stojąc mężnie gorliwi Obrońce,
Za mnie chętnie polegli, dziś ku mej niesławie
Ziemia zlaną krwią Synów w cudzey jest dzierzawie.

Już mi na ich mogile zapłakać niewolno,
Wstyd wspomnieć, że za moich Synów zgodą spólną,
Szarpano mię, i jeszcze tych, co mię bronili,
Jakby mych nieprzyjaciół, w pośród mię gonili.

Jeden z moich Lenników postrzegłszy czas zręczny (a)
Wyrzucę mu na oczy, stał się mnie niewdzięczny,
Z nim następcy mych Branców (b) co jest ku mej męce,
Wzieli Kray; a wy stali opuściwszy Ręce.

Jak gdy Orzeł drapieżny łupu swego chciwy
Wzbiła się w górę, wtenczas ród Ptaśtwa pierzchliwy,
Kupi się do gromady, widząc zgubę srogą
Ni się broni, ni radzić może go za trwogą.

Moi dawni Synowie, nie znali boiaźni
Sławni z Męstwa, z Dzielności, sławniejsi z przyjaźni,
Dziś mych założycielów, iakby mnie niegodnych
Zaprzeczają mi Synów, moich Pierworodnych.

Przecież mieć ich musiałam i ten był mym Synem,
Który się pierwszy wsławił, Bohaterskim czynem,
Równie Ci, których pamięć nie jest u mnie marną
Co legli pod Cekorą, co padli pod Warną.

A odważny Tarnowski, Zółkiewski potężny,
Koniecpolski, Chotkiewicz, i Czarniecki mężny.

(a) Król Pruski. (b) Następcy Branców Moskwa i Austria.

Zamoyſki i Potocki i inne me Dzieci,
Z Krolów zaś naypoźnięſzych, Stefan i Jan trzeci.

Już po nim męſtwo Polikie, zaczęło ſię zwiiać
Auguſt drugi ieſzcze ſię chciał ſławy dobiiać,
Lecz widząc zamysł Krola, niechcieli tey wojny,
Narod ſtał ſię ni bitny, ani też ſpokoiny.

Krwi Swietna Jagielońska, z tey ow Zygmunt ſtary
Dotrz mał wiernie dla mnie, i ſławy i wiary,
Miaſam z rządu twych Przedków Sjaów mniey życzliwych
Nigdy dla mnie niechętnych, chociaź nieżczęſliwych.

Dziedzice cnoty i krwi, która w żyłach płynie
Obaczcie iak Oyczyzna, upada i ginie,
Sąſiedzi uzbroieni, we dwóch na iednego,
Narod ſpi — iakby iemu nic było do tego.

Niechce ni poſredniczyć, ni ſtanąć w potrzebie;
Zgodzili ſię na Turka, zgodzą ſię o Ciebie,
Zabiorą Twoje Kraie, i Twoje dzierżawy
Narodzie! ſtracisz wſzytko, gdy będziesz bez ſławy.

Porzucicie swą nieufność, a w iedności spólni
Gińcie za swą Oycyznę, lecz umrzycie wolni,
Mężny niegdys Narodzie, poprzyięgam Tobie,
Ze się żywo zagrzebam, w iednym z Tobą grobie.

Ogłoszę przed mym zgonem, że z memi Synami
Wolafam poledz wolną, nizli kaydanami
Brząkać i żyć w niewoli. Głos mój niech was wzruszy,
Inaczezy was osądzę, bez krwi i bez Duszy.

XVIII-2.1350